

rente. Grundbeløbet var ellers godt og vel 4 mia. kr.

Nu er det ikke sædvanen på Færøerne at løbe fra de aftaler, man indgår, og det gør vi heller ikke i denne sag. Men vil en genforhandling ikke være rimelig nu, da renteniveauet i den vestlige verden er ved at nærme sig 0 pct.? Kan det så virkelig være rimeligt, at Færøerne bliver ved med at skulle betale 5 pct. i rente af et lån optaget i den danske statskasse? Disse 5 pct. medfører en udgift på den færøske finanslov svarende til 175 mio. kr. i 2004 og en tilsvarende indtægt på den danske finanslov.

Da vi efter eget ønske bad om en reduktion i blokstøtten og helt klart tilstræber en yderligere reduktion i nærmeste fremtid, så kunne man vel med en vis rimelighed forvente den gestus fra dansk side, at man tilbød forhandling om rentesatsen, en sats, der nærmest er ved at ligne dansk ågerrente, således som det internationale valutamarked har udviklet sig, siden aftalen blev indgået.

Teoretisk set kan den danske stat nu optage lån på 4 mia. kr. i Tokyo til 0 pct. i rente og låne det videre til Færøernes landsstyre til 5 pct. i rente. Indtægten derimellem, som p.t. svarer til 175 mio. kr., ville da være en ren indtægt for den danske stat. Og derved ville den samlede ydelse for Færøerne bare svare til godt og vel 440 mio. kr. Jeg går ud fra, at vores finansminister, Karsten Hansen, vil anmode sin danske kollega, Thor Pedersen, om en snak om i hvert den del af den nu efterhånden godt og vel 5 år gamle aftale.

Blokstøtten som begreb har voksende interesse. Det er lige før der burde forberedes en generaldebat angående denne idé her i salen. Jeg er selvfølgelig overbevist om, at dens substans er af politisk prostitutionskarakter, hvormed man vedholdende køber sig til politisk magt over Færøerne og Grønland.

Utvivlsomt er der mange, der mener det stik modsatte. Regeringens parlamentariske grundlag, Dansk Folkeparti, er de seneste, der har været ude med ideen om at skære i blokstøtten til Grønland med 0,5 mia. kr. Derudover vil de have større kontrol med den grønlandske økonomi.

Da partiet sidder på formandsposten i Finansudvalget med hr. Kristian Thulesen Dahl, en af partiets tunge drenge, så kan man ikke afvise det med, at det bare var en politisk støjsender, der gled i frekvensen i et svagt øjeblik. Det her er alvor og kan læses som DF's forslag til fi-

nanslov på partiets hjemmeside. Men den danske blokstøtte til Grønland er et dansk-grønlandsk anliggende, og det agter jeg ikke at blande mig i.

Fra færøsk side er der flere og flere, der ytrer sig om blokstøtten. Centerpartiet har i lang tid kørt frem med det traditionelle republikanske argument om, at de danske militærudgifter er lavere end i de tilsvarende NATO-lande på grund af de militære installationer i Eiði, Mjørkadalur og på toppen af Sornfelli. Derfor mener man, at blokstøtten i realiteten er færøsk ejendom.

Finansudvalgets formand, tidligere folketingsmand Óli Breckinnann, kom under Færøudvalgets besøg på Færøerne i sommer med en idé om at klare en del af blokstøtten med gælden til den danske statskasse, en slags kapitalisering, og således nedbringe støtten med yderligere en tredjedel svarende til ca. 300 mio. kr. om året.

Selv har jeg i dag i debatten talt for en realisering af offentligt ejede ejendomme på Færøerne. Det offentlige sidder i øjeblikket på godt og vel 60 pct. af egenkapitalen i samtlige færøske aktieselskaber, hvorefter statslånet bliver clearet og blokstøtten reduceret med yderligere en tredjedel.

Dansk Folkepartis politik på området synes ellers nok så inkonsekvent, da man overhovedet ikke omtaler blokstøtten til Færøerne, som i årevis uden filter er gået direkte ind i landskassens likvider, der efterhånden har vokset sig til rundt regnet 2,5 mia. kr.

Som medlem af Lagtingets finansudvalg har jeg været med i forberedelserne til det finanslovsforslag, der bliver fremlagt i Lagtinget omkring månedsskiftet september-oktober. Væksten i vores økonomi har i år været stærkt faldende. Vækstraterne på imellem 10 og 15 pct., som vi oplevede dem fra 1998 og frem til nu, er historie. De velkendte svingninger i en samfundskonometri, der udelukkende er baseret på dets naturlige ressourcer og en delvis forarbejdning af disse, er uundgåelige.

Kl. 21.55

Verdensmarkedets luner afgør til enhver tid, hvad der er samfundets skæbne. Fleksibilitet er et nøgleord ligesom at sætte tæring efter næring til enhver tid. Ellers går det galt i sidste ende, således som vi oplevede det under den store krise i 1992.

Nogle af erhvervslivets sektorer har været inde i en dårlig stime i lang tid. Opdrætserhvervet har lidt under en ekstremt dårlig markeds-